

o moliti, čeprav s ilcem sabijo. To ti je čas i. To se jega, ali t. Attema se agita e in skrižnice v izogibaj tni pater a to vro pod vod načini. a se, da „čukov“ že 997 neki kle artu pri ti družni trepnika zakrivi. Pa tudi etine se čini“ in ekleto v po vodi: „pa še“ bodi or, nam- ližnjega.

e „Slov. t, da si i. Dalej e mimo nsko gr- samega nček in ekov in Drejček misliš a? Vsi mimo mihael „Slov. dopise je lepo, ka gr- leparji, pomni, tikujoč nje! ednjaki ajero“! Repo- o imeli nedeljo mošter so, da la, ker „svojo janci“ to ni mošter, lek ne letos ov da- orej iz Dobro, ro. In eve, ki linom! ani.

a, žup- težu se z ved- temveč onjsko- zvijač, tem za e Ogr- njego- v la št pisavo naj bi nikomu

v zahtuden, za kratek čas in v posmeh na razpolago! Zato je A. poslal prošno pismo na milostivega knezo- vstva, gospoda dr. M. Napotnika, naj bi blagovolil re- šeno knjigo pred se zahtevati, se očitno prepričati in red napraviti, to je, nedostojno, razžaljivo vsebino iz te knjige odstraniti. Prečastiti gospod knezoškof si je re- šeno kroniko res dal doposlati, pa učitelju se prošnja ni upoštevala, kajti dobil je od dekanije Novacerkev celo nepričakovani odgovor: „Preč. kn.-šk. Lavatinski konzi- stenzij na Vašo prošnjo ni najšle nobenega povoda h kaki rešitvi!“ — Na taki način se Ogrizka v svojem obre- kovanju in razžaljenju čez svojega bližnjega še podpira! pomemakem bi imel vsak duhovnik pravico v faroško kn. kroniko čez učitelje pisariti karkoli bi se mu sploh ljubilo. Zato je bil A. primoran, celo zadevo c. te sodnji v Celju izročiti ter predlagati, da se ta kronika a Čresnic zahteva in njemu pogled v isto dovoli, da po obzoru vseh razžalitev tožbo napravi in najprvo to do- ne, da se nedostojno gradivo deno potom posvetne pravice iz kronike odpravi, ker duhovska visoka oblast prebišobne tega ne stori! da ne bo učitelj tudi še za- naprej po nedolžnem obrekovan. — Ta pa v „šolsko kroniko“ ni niti ene razžaljitve besede čez Ogrizka za- hteval, četudi je preveliko snovi in uzrokov do tega med. — Sodnja je cerkveno kroniko iz Čresnic sicer zahtevala, a kn.-šk. konzistorij je odgovoril, da je ne more poslati, ker kronika ni nikomur dostopna, dočim so jo pa v faroviži mnogi brali, ter nje vsebino pri- povedovali; a kaj pa še v bodočnost? Je-li ne bodo tudi vsi tamošnji župniki, dekanji in obiskovajoči duhovniki to pisavo prilično brali!? Konzistorij da sicer re- jati, da je župnik Ogrizek o A. v kroniko nekaj pisal, a kaj in koliko, tega pa ne pov. Zato je A. znovega praznjen, s pomočjo c. kr. sodnje, s pričami in z dokazi predlagat, da se rečena kronika na vsaki način mora sodnji predložiti, da se resnica izve, ter pravica do- ne, to je, da se razžaljenje prizadetemu za sedaj za- hteva, ter isto za celo bodočnost iz te knjige odpravi, ako bi konzistorij še vedno pri svojem sklepu vstrajal, kn. kroniko zakrival, ter Ogrizekovo predrznost, obrekovanje in obdolženje s tem še naprej podpiral, da bi razžaljitve a faroško-cerkvene kronike nikakor ne hotel odstraniti.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Kje je Brenčič? Vse, kar je prav, — mi gotovo nismo pričakovali, da nas bode spuheljski prerok Miha Brenčič kar čez noč odrešil, čeprav so to njegovi črni priganjači začasa volitev na vse pretege obljubovali. Ali mislili smo vsaj, da se bode malo gibal; mislili smo, da bode Bren- čič vsaj malo jeziček brusil in vsaj navidezno „delal“. Pa ni nič, nič, prav nič. Najvažnejša vprašanja se obravnavajo v državnem zboru, — Brenčič pa lovi muhe. Za vraga, za muhe lo- viti pa vendar nimamo poslanca. Morda misli Brenčič, da je vse skupaj ena figa in se zanima le za tiste desetake, ki mu padajo tako lepo v naročje. Morda pa je izpoznal sam svojo nez- možnost in se je naveličal apotiritati dr. Korosčeve zapovedi. Morda mu je jezik prirasel... Bogv, kaj se je zgodilo, kaj je z njim! Ali na vsak način bi ga prav ponižno prosili, da naj pov, zakaj je tako tih in zakaj se briga za svoje volilce toliko, kolikor se brigajo volilci za lanski sneg. Povejte nam to, gospod državni poslanec Mihael Brenčič iz Spuhlja pri Ptuj.

„Orli“ in „Marijine hčerke“, to so zdaj stebri klerikalne stranke na spodnjem Štajerskem. Stara taktika! V tem oziru nam pošlje sivolasi prijatelj te-le vrstice, ki so do pičice resnične: Stariši prepovedujejo svojim sinovom pijačevanje, — klerikalni duhovniki pa zapeljujejo v čukov- sko uniformo našemljene fante k ponočevanju in popivanju. Stariši pazijo, da se njih hčerke ne sprijodi, — klerikalci pa zadržujejo dekleta od dela in jih učijo gostilniškega krokanja. In na svojih „paradah“ hodijo ta dekleta in ti fantje v obleki nedolžnosti, z vencem na glavi, ki ga dostikat ne zaslužijo več... Ej ti čudna pobožnost ti! Svoj čas so se zbirale kmetke hčerke zvečer ob domači peči in so predle. Možje so sedeli ob mizi in podučevali fante v kmetsem ponosu. Danes sedijo stare žene in stari možaki sami, — hčerka je v „teatru“ in pride šele ob polnoči domu. Fant je pri „ču- kovski“ telovadbi in drži nož v roki... Ti prečudna novodobna pobožnost ti! Ali je res politika zatemnela i zadnjemu duhovniku oči? Kje so tisti sivolasi pošteni duhovniški možje, ki so vodili narod po pravi poti krščanstva? Tam na pokopališču spi in v srih naših starčkov še živijo... Moj Bog, vera je res v nevarnosti!

„Narodni list“, katerega „pomen“ znajo edino pri tretji mizi v drugi sobi „narodnega doma“ v Celju ceniti, nadomešča svoj vpliv z znanimi osebnimi opazkami in psokami. Gospod Lesničar in Spindler se presneto motita, ako

menita s tem komu imponirati. Ljudje, ki so svojo papirnatno stranko v tako kratkem času v „konkurz“ spravili in katerih podjetja čaka istotako bankrot, pač ne smejo dosti o taktiki govoriti in drugim politično nezrelost očitati. To je gotovo, da so politično neumnost gospodje v celjskem „narodnem domu“ v zakup vzeli. Pa ne vemo, ali vpliva nanje tudi bližina gotovih žganjaren tako hudo. No, to je vse eno. Hoteli smo le glasilo tiste stranke, ki se je pri vsakem svojem nastopu deslej do kosti blamirala, ki je le karikatura politične stranke, — malo poniž- nosti priporočati. Ponižnost je lepa čednost, gos- podje, in mislimo, da nimate prav nobenega vzroka, liki pijancem razbijati po mizi in pre- klinjati. Le ponižni bodite, kajti — slovensko ljudstvo vas bode na prav neprijetni način čez stopnice svoje krčme vrglo.

V Celju so se vršile dne občinske volitve. Končale so, kakor je bilo to naprej pričakovati, s popolno zmago napredne nemške stranke. Prvaki, ki imajo vedno tako dolge jezike, se niti volitev udeležiti niso upali. Število njih glasov bi bilo gotovo manjše, kakor pri zadnjih volitvah in zato so se raje skrili v „narodni dom“, da poslušajo preroke a la Lesničar in Spindler. Izvoljeni pa so bili sledeči gg.: III. razred: dr. H. pl. Jabornegg (župan), Joh. Koroschetz, Karl Mörtl, Anton Neu- brunner, M. Rauscher, K. Teppey, A. de Toma in dr. F. Zangger, (odbor- niki), F. Hoppe, F. Vollgruber, G. Gradt, M. Antleij (namestniki); — II. razred: R. Costa-Khun, F. Karbentz, D. Rakusch, F. Rasch, Jos. Reben- schegg, G. Stiger, L. Wambrecht- samer, R. Zangger (odborniki), Joh. Mastnak, L. Putan, F. Ranzinger, F. Zeder (namestniki); — I. razred: Bruno Bauer, F. Donner, O. Eichler, dr. G. Jesenko, O. Praschak, Kl. Proft, W. Rakusch, dr. A. Schurbi (odborniki), W. Klementschtisch, O. Paul, F. Porsche in dr. G. Skoberne (namestni- ki.) Izid teh volitev jamči, da bode mestna ob- čina i zanaprej gospodarski napredek ščitila. Čestitamo izvoljencem in volilcem!

Umr! je v Ptuj splošno znani čevljarski mojster G. Michael Martschitsch. Pokojnik je bil čez 30 let v Ptuj in si je s svojim krasnim humorjem ter s svojo požrtvovalnostjo med obrtniki in sploh mnogo simpatij pridobil. Dolga leta je bil tudi načelnik in častni načel- nik c. kr. vojaško-veteranskega društva v Ptuj, nadalje „Zugsführer“ prostovoljne požarne bram- be, načelnik krojaške in čevljarske zadruga itd.

Neomejeno
zaupanje
vživajo in zaslužijo
MAGGI JEVE kocke
(gotova goveja juha)
á 5 h
ker se jih z največjo pozornostjo
izdeluje. V kakovosti so
najboljše!
Pazite na ime Maggi in
varstveno znamko zvezdo s križcem

Novice.

Anton Aškerc †. Iz Ljubljane poročajo, da je umrl tam mestni arhivar in pesnik, g. Anton Aškerc. Zadel ga je kap. Pokojnik se sme raču- nati k najboljšim slovenskim pesnikom in pi- satelji. Bil je prosti, samostojni duh, ki si ni dal niti v najžalostnejših časih jezika zavezati. Znano je, da je bil pokojni Anton Aškerc du- hovnik in je služboval v raznih krajih na Spod- njem Štajerskem. Ali njegov prosti duh in nje- gove svobodomiselnosti pesni je bili duhovniškim sobratem trn v oku. Pričeli so ga zasledovati in zatirati, tako da je naposled ssel ekel črno sukno in stopil v pokoj. Služil so potem dolga leta v Ljubljani kot mestni arhivar. V zadnjih letih je sicer hudo zašel v narodnjaško gonjo, a svojega svobodnega, protiklerikalnega mišljenja ni odlo- žil niti na smrtni postelji. Anton Aškerc je spi- sal celo vrsto knjig, izmed katerih so bili prvi smopici pesmi najboljše. Posebno znane se nje- gove pesmi „Misel Svobode“, „Satanova smrt“, „Ahasverjeva himna noči“ in cikli iz „jutranje dežele“ ter iz kmetijskih puntov... Klerikalci bevkajo seveda celo ob njegovem grobu. Ali z Aškercem je umrl vsekakor mož, kakor jih je na Slovenskem malo in na katerega so Sloven-

Nova planinska železnica.

V jeseni tega leta oddalo se bode krasno Karwendel- železnico oziroma Mittenwald- železnico pro- metu. Železnica ima normalno progo. Vlake pa bode gnala električna moč; v ta namen zgradilo se je ob po- toku Ruetz veliko elektrarno. Nova železnica vezala bode zopet Tirolsko z Bavarsko. Prične se na zahodnem kolodvoru v Innsbrucku, vodi mimo mesta čez krasni železni most čez reko Inn in se obrne potem proti severu. Potem pride cela vrsta manj- ših tunelov. Mostovi, viadukti in tuneli so lahko ponos moderne tehnike. Malo za postajo Giessenbach pride železnica do avstrijske meje in vodi potem naravnost v München. Naša slika kaže zgoraj veliki viadukt nove železnice v Innski dolini pri mestu Innsbruck, spodaj pa tunele na skali, ki je znana pod imenom „Martinswand“ in od katere pripo- vedujejo, da bi tam cesar Martin kmalu svoje življenje izgubil. Nova železnica spada med najkrajše proge v čudovitem našem planin- skem svetu.

